

**Uchwała Nr XXXIV/ 416/ 2010
Rady Miejskiej w Choszczynie
z dnia 28 stycznia 2010r.**

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Piasecznik na lata 2010 – 2017.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zmianami), w związku z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 220) **Rada Miejska w Choszczynie uchwala, co następuje:**

- § 1. Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Piasecznik na lata 2010 - 2017, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Choszczyna.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej

Bogusław Szymański

Załącznik do
Uchwały Nr XXXIV/416/10
Rady Miejskiej w Choszcznie
z dnia 28 stycznia 2010r

Plan Odnowy Miejscowości Piasecznik

na lata 2010 - 2017

Gmina Choszczno

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Bogusław Szymburski

Spis Treści.....	3
I Wprowadzenie	4
II Charakterystyka Piasecznika.....	7
1. Charakterystyka wsi.....	7
2. Rys Historyczny.....	7
3. Historyczna forma wsi.....	8
4. Wieś współczesna.....	10
5. Proponowane strefy ochrony konserwatorskiej.....	14
6. Obiekty wpisane do rejestru zabytków.....	15
7. Obiekty proponowane do rejestru zabytków.....	15
8. Obiekty chronione.....	15
9. Zagrożenia krajobrazu kulturowego.....	16
III Inwentaryzacja zasobów Piasecznika.....	17
1. Ludność.....	17
2. Komunikacja drogowa.....	17
3. Rolnictwo i gospodarka.....	17
4. Infrastruktur drogowa.....	17
5. Środowisko przyrodnicze.....	17
IV Ocena mocnych i słabych stron miejscowości.....	17
V Planowane kierunki rozwoju Piasecznika do 2017r.....	19
VI Opis zadań planowanych do realizacji w ramach PROW/„Odnowa i rozwój wsi”	20
VII Opis zadań planowanych do realizacji w ramach PROW/ „Leader”	20
VIII Podsumowanie	20

Budowa lokalnych strategii niesie ze sobą szereg korzyści, wśród których najważniejsze to lepsze wykorzystanie posiadanych zasobów (ludzkich, naturalnych), dostosowanie kierunków działania do potrzeb podmiotów funkcjonujących na danym obszarze. Ponadto podejście lokalne pomaga w wyznaczeniu pożądaných i najbardziej dopasowanych kierunków rozwoju oraz pozwala na lepsze zdefiniowanie problemów obszaru i określenie sposobów ich rozwiązania.

Dlatego też Gmina Choszczno przystąpiła do Stowarzyszenia „Lider Pojezierza”- Lokalnej Grupy Działania realizującej Lokalną Strategię Rozwoju Obszarów Wiejskich Pojezierza Myśluborskiego na lata 2009 – 2015.

Wykorzystanie środków finansowych na realizację planowanych zamierzeń w ramach Osi 4 „LEADER” jest uzależnione od ich zgodności z zapisami w strategii LGD. Planowane przez miejscową społeczność zadania wpisują się więc w strategię. Przyczynią się bowiem do osiągnięcia celu ogólnego Strategii „Poprawa jakości życia i wzmocnienie potencjału wsi na Pojezierzu Myśluborskim”, szczegółowego: „Nowe inicjatywy zwiększające kapitał społeczny obszarów wiejskich, przedsięwzięcia: „Żyć bezpiecznie, aktywnie i zdrowo”.

Obszarem realizacji Planu Odnowy Miejscowości Piasecznik jest obszar tej miejscowości.

Niniejsze opracowanie zawiera charakterystykę miejscowości, inwentaryzację zasobów służącą ujęciu stanu rzeczywistego, analizę SWOT czyli mocne i słabe strony miejscowości, planowane kierunki rozwoju, przedsięwzięcia wraz z szacunkowym kosztorysem i harmonogramem działań.

Niniejszy plan jest planem otwartym stwarzającym możliwość aktualizacji w zależności od potrzeb społecznych i uwarunkowań finansowych. Oznacza to, że mogą być dopisywane nowe zadania, a także to, że może zmienić się kolejność ich realizacji w zależności od uruchomienia i dostępu do funduszy UE.

Uwarunkowania Planu Odnowy Miejscowości polegają na tym, że ma on zdecentralizowany, lokalny charakter, obejmuje ograniczony teren jednej miejscowości i przygotowany jest (przy udziale przedstawicieli gminy) z inicjatywy i przez mieszkańców miejscowości.

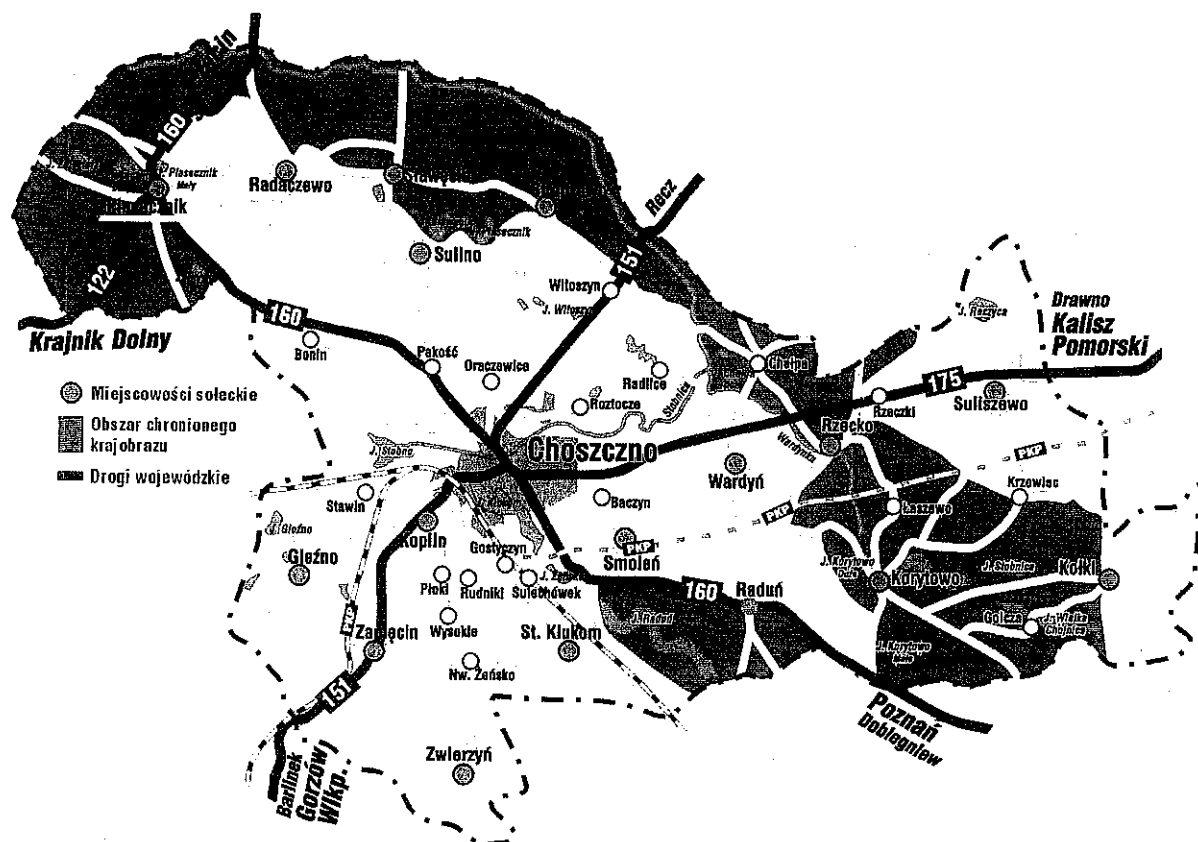
Specyfika planu polega na tym, że jest on ukierunkowany na zagadnienia cywilizacyjno-kulturowe, koncentruje się na prostych, lokalnych przedsięwzięciach, które prowadzić mają do poprawy standardu i jakości życia mieszkańców. Ma mniej progospodarczy, a bardziej pro-społeczny i pro-kulturowy charakter. I dzięki temu może stanowić doskonałe uzupełnienie strategii rozwoju całej gminy, która zazwyczaj koncentruje się na zagadnieniach infrastrukturalnych i gospodarczych.

Celem planu jest podtrzymanie lub odtworzenie atrakcyjności wsi jako miejsca zamieszkania i zaplanowanie oraz przeprowadzenie tego w sposób dostępny, oczekiwany i popierany oraz wykonalny dla lokalnej społeczności. Jest to szczególnie ważne w dzisiejszej sytuacji, gdy miasta oferują konkurencyjną alternatywę zamieszkania, a rolnictwo traci swą atrakcyjność jako źródło utrzymania, co prowadzi m.in. do migracji młodych ludzi, szczególnie tych lepiej wykształconych ze wsi do miasta.

Idea odnowy wsi wyrasta z przekonania, że odnowiona, doinwestowana i ożywiona kulturowo wieś odzyska swoją atrakcyjność jako miejsce zamieszkania, zapewni swoim

II. CHARAKTERYSTYKA PIASECZNIKA

1. Charakterystyka Piasecznika

Plan Gminy Choszczno

Piasecznik to stosunkowo duża wieś sołecka, położona ok. 10 km na pñ.-zachód od Choszczna i ok. 6 km na południe od Suchania. Sąsiednie miejscowości to: od wschodu (3 km) Radaczewo, od pñ.-zachodu (4 km) Bralecín, od pñd.-zachodu (4 km) Mogilica – obie w gm. Dolice. Wieś usytuowana jest przy skrzyżowaniu dróg wojewódzkich w kierunku Choszczna, Pyrzyc, Suchania i drogi do Stargardu Szczecińskiego.

Najbliższa okolica jest wyraźnie pofałdowana (średnia wysokość w strefie zabudowy 55 m n.p.m.), z licznymi oczkami i jeziorami (np. jez. Piasecznik Mały i Duży); po zachodniej stronie wsi znajduje się zwarty kompleks lasów iglastych.

2. Rys historyczny

Pierwsza wzmianka - XIII w. (1278 r.)

Pierwotna własność wsi - książęca / rycerska

- Piasecznik to wieś o metryce średniowiecznej, wzmiankowana w 1278 r., kiedy to na mocy układu książę Barnim I odzyskał wsie położone w rozwidleniu Iny, uznając je za lenno otrzymane od margrabiego Konrada;
- w tym samym roku wieś wymieniana jest jako własność Wedłów z Krępcewa;

Suchania i Radaczewa). Oprócz tego przebudowano trakty komunikacyjne, które stały się ważnymi szosami – do Stargardu, Choszczna, Suchania oraz wcześniejsza szosa do Dolic i Pyrzyc.

Z a b u d o w a

▪ ***pierwotna* - nieznana (XVIII- w. zagrodowa i folwark)**

Pierwotna struktura zabudowy nieznana. Należy przypuszczać, że co najmniej od XVIII w. dominowały duże zagrody chłopskie (patrz dane statystyczne pkt. 1), o bliżej nieznanach układach i budulcu – pierwotnie drewniane, następnie szachulcowe, kamienne. W XVIII wieku powstał folwark, który rozwijał się w ramach jednopodwórzowego dziedzica, w sąsiedztwie kościoła.

▪ ***XIX, 1 poł. XX w. - zagrodowa (chłopska) i zespół folwarczny***

Zarówno historyczne dane statystyczne, jak przekazy kartograficzne z 1890 r. i 1934 r. potwierdzają, że we wsi dominowały duże gospodarstwa chłopskie. W obrębie układu równoleżnikowego zagrody czworoboczne, 4-budynkowe, o powtarzalnej strukturze: na froncie dom, po bokach budynki inwentarskie, w głębi stodoła.

W południowej części wsi zagrody średniorolne, głównie 3-budynkowe, o zróżnicowanych kształtach, z licznymi budynkami lokowanymi szczytem do drogi.

Na obrzeżach poszczególnych układów oraz na śródwiejskim placu zagrody małorolne, 2 i 3-budynkowe.

XX-wieczne wybudowania o zróżnicowanych formach, dominowały zagrody trzybudynkowe, o niewielkiej skali obiektów.

Zespół folwarczny przebudowany na przełomie XIX/XX w.

Pierwotnie podwórze w kształcie regularnego czworoboku, o zwartej (zamkniętej) zabudowie, z dworem w części południowej oraz wolnostojącymi budynkami po płd.-zachodniej stronie dziedzica. Kolonia mieszkalna złożona z pojedynczych czworaków. Na pocz. XX w. przebudowano podwórze (w formie podkowy otwartej od południa) i wymieniono część zabudowy. Oprócz tego powstało nowe osiedle, złożone z jednakowych czworaków i budynków gospodarczych, rozlokowanych na obrysie nieregularnego czworoboku.

Elementy funkcjonalne wsi

• ***Kościół, cmentarze***

- **k o ś c i ó ł** wzniesiony w kon. XV w., rozbudowany w XVIII w. (wieża) i XIX w. (kruchta) parafialny, pierwotnie pod patronatem właścicieli majątku (von Güntersberg), następnie protestancki; brak informacji o wcześniejszych świątyniach. Kościół posiadał bogate wyposażenie, m.in. XV i XVI-wieczne dzwony, późnorenesansowy ołtarz ambonowy, XVI-wieczne kielichy i pateny.

- **c m e n t a r z e**: *przykościelny*, założony prawdopodobnie równocześnie ze średniowieczną świątynią; *wiejski* – ulokowany po południowej stronie wsi (przy drodze do Stargardu), założony ok. poł. XIX w., regularny, trapezowaty.

- układ sieci drożnej bez zmian: główna droga wiejska (S – NW) oraz wyjazdy w kierunku południowym o nawierzchni asfaltowej; droga po wschodniej stronie placu oraz w kierunku tzw. Zaolzia – brukowane; drogi do wybudowań – gruntowe;
- zachowana większość wybudowań (koloni) o rozproszonej zabudowie, o nazwach lokalnych (Kolonia, Zaolzie, Pod Lasem); zagrody nr 44-47 przy drodze polnej w formie zwartego ciągu.

Z a b u d o w a

- **zagrodowa (chłopska) - typologicznie zróżnicowana, o wart. kulturowych**
- **zespół pofolwarczny - podwórze, dwór - rządcówka, kolonia mieszkalna**

Zabudowa chłopska typologicznie zróżnicowana, odzwierciedla historycznie ukształtowane podziały własnościowe, z dominacją dużych zagród chłopskich. Niektóre, pierwotnie pełnorolne, zagrody zostały wtórnie przekształcone – w wyniku licznych wyburzeń budynków – do gospodarstw nierolniczych. W wyniku zmian społeczno-gospodarczych niektóre obiekty pełnią nowe funkcje (np. użyteczności publicznej, magazynowe) lub nieużytkowane, a nawet opuszczone.

Typy zagród:

- *dominujące* – pełnorolne (w pierzei północnej układu W – E)
 - zagrody głównie 4-budynkowe, o układach czworobocznych, z przylegającymi do siebie podwórzami,
 - układ: dom kalenicowo na froncie parceli, po bokach budynki inwentarskie (w tym w linii pierzei), w głębi stodoła (w tym duże na dwa gospodarstwa),
 - dominuje zabudowa murowana z okresu 4 ćw. XIX – pocz. XX w., za wyjątkiem szachulcowych stodoł,
 - w pierzei południowej układu W – E z pierwotnych zagród pełnorolnych zachowały się domy i pojedyncze budynki inwentarskie.
- *uzupełniające*:
 - średniorolne (na obrzeżach układu W – E oraz w południowej części wsi) zagrody 3-budynkowe, zróżnicowanych kształtach i mniejszej skali obiektów, z wąskofrontowymi domami (w tym o łączonym programie użytkowym – np. nr 70, 71, 88, 93) oraz chronologicznie i materiałowo zróżnicowanej zabudowie (w tym przemurwane dawne budynki szachulcowe);
 - małorolne (na obrzeżach wsi oraz na centralnym placu) zagrody głównie 2 lub 3-budynkowe, o niewielkiej skali obiektów, zabudowa murowana, w większości z pocz. XX w.
 - kolonijne (poza strefą zabudowy) zagrody głównie 2 lub 3-budynkowe (w tym mieszkalno-gospodarcze – np. nr 41, 42), z niewielkimi obiektami gospodarczymi; budynki murowane, tynkowane, z l. 20-tych XX w.

Zespół pofolwarczny:

- *podwórze folwarczne* – o czytelnej kompozycji (zasadniczy układ w podkowę), wybrukowane, z kamienno-ceglaną zabudową z okresu 2 poł. XIX – l. 10-te XX w. oraz ceglany filarami bramnymi. Po bokach podwórza dwa ciągi wielkokubaturowych budynków: od strony drogi inwentarskie (ob. nieużytkowane), w głębi dziedzińca – magazynowe. Poza podwórzem znajdują się jeszcze dwa budynki gospodarcze (ceglany i kamienny) oraz dom mieszkalny – murowany z kamienia, wieloosiowy, nakryty wysokim dachem 2-spadowym. Całość o wartościach zabytkowych.
- *dom rządcy* (ob. dom mieszkalny nr 17) – ulokowany w osi założenia podwórza, murowany z cegły ceramicznej, 9-osiowy, ze ścianką kolankową, nakryty dachem 2-spadowym, bud. 4 ćw. XIX w.
- *kolonia mieszkalna* – rozlokowana po zachodniej stronie drogi wiejskiej (na wysokości jeziora), złożona z kilku tzw. czworaków, o jednakowych formach architektonicznych; budynki z l. 10-tych XX w., murowane, 2-kondygnacyjne, wieloosiowe, nakryte płaskimi dachami 2-spadowymi (ob. z częściową wymianą stolarki).

Elementy funkcjonalne wsi

• ***Instytucje kościelne***

- *kościół parafialny p.w. św. Andrzeja Boboli* - posadowiony w płn.-zachodniej części wsi, w sąsiedztwie jeziora. Jest to kościół murowany (kamienny), salowy, bezwieżowy, wzniesiony w kon. XV w., późnogotycki; zniszczony w czasie II wojny światowej, odbudowany w 1969 r. – bez historycznego wyposażenia.
- *pastorówka* (ob. plebania nr 50) – budynek ulokowany bezpośrednio przy kościele, murowany, 7-osiowy (z ryzalitem), bud. kon. XIX w.

• ***Elementy kommemoratywne***

- *cmentarz przykościelny* (nieczynny) – działka wieloboczna, wygradzona od frontu wysokim murem kamiennym, z dwiema bramkami, obsadzona pojedynczymi dębami i kasztanowcami, z centralnie ulokowanym zabytkowym kościołem; brak śladów sepulkralnych, za wyjątkiem kamiennego obelisku ku czci ofiar I wojny światowej.
- *cmentarz ewangelicki, ob. komunalny* (z poł. XIX w., rozbudowany po 1970 r.) – połowy, usytuowany przy wyjeździe ze wsi w kierunku Stargardu, o regularnym (czworo-bocznym) założeniu, dwufazowy, wygradzony od strony drogi murem, obsadzony lipami i jesionami, z destrukatami XIX-wiecznych nagrobków i żelaznymi krzyżami w części frontowej (historycznej).

• ***Obiekty użyteczności publicznej***

- *szkoła* – historyczny budynek posadowiony pośrodku wsi (nr 83), parterowy, murowany (cegła ceramiczna, nietynkowany), o typowym ukształtowaniu elewacji (tj. z dużymi oknami sal szkolnych) - ob. dom mieszkalny;
- *warsztaty terapii zajęciowej* (nr 82) – dwukondygnacyjny, nowoczesny budynek, o kolorowym wystroju elewacji, ukształtowany po rozbudowie parterowego domu (chałupy).

6. Obiekty wpisane do rejestru zabytków

kościół parafialny p.w. św. Andrzeja Boboli, mur., kon. XV w., 1872 r. z cmentarzem przykościelnym	447	PSOZ-I-5340/19/98 20.04.1998
grodzisko	741	Kl.I.6801/30/72 18.12.1972

7. Obiekty proponowane do rejestru zabytków

dom rządcy	nr 17	4 ćw. XIX w	całościowo zachowany element pierwotnego folwarku domenalnego – murowany, 9-osiowy, ryzalit
dom mieszkalny (czworak)	nr 18	2 poł. XIX w.	budynek o oryginalnej architekturze i kamiennej konstrukcji ścian
budynek inwentarsko-gospodarczy	k/nr 18	2 poł. XIX w.	budynek o spiętrzony bryle, dwuczłonowy, kamienno-ceglany, dachy 2-spadowe
budynek inwentarski (owczarnia ?)	k/nr 18	1881 r.	wielkokubaturowy, ceglany budynek inwentarski, z ozdobnie opracowanym szczytem

8. Obiekty chronione (ewidencja konserwatorska)

obiekty wymienione w pkt. 5.1., 5.2., 5.3. oraz:				
zespół pofolwarczny				
1	dom mieszkalny (czworak)	nr 24	mur.	l. 10-te XX w.
2	dom mieszkalny (czworak)	nr 25	mur.	l. 10-te XX w.
3	dom mieszkalny (czworak)	nr 30	mur.	l. 10-te XX w.
4	dom mieszkalny (czworak)	nr 31-32	mur.	l. 10-te XX w.
5	dom mieszkalny (czworak)	nr 33-34	mur.	l. 10-te XX w.
w i e ś				
6	bud. inwentar.-magazynowy	nr 6	mur.	XIX/XX w.
7	bud. inwentarski	nr 7	mur.	XIX/XX w.
18	dom mieszkalny	nr 15	mur.	XIX/XX w.
19	remiza	k/nr 15	mur.	pocz. XX w.
10	dom mieszkalny	nr 48	mur.	1926 r.
11	pastorówka (plebania)	nr 50	mur.	kon. XIX w.
12	dom mieszkalny (chałupa)	nr 53	mur.	XIX/XX w.

III. INWENTARYZACJA ZASOBÓW PIASECZNIKA

1. Ludność

Piasecznik jest jedną z większych wsi Gminy Choszczno. Na dzień 31.12.2009r. zamieszkiwało ją 439 osób, w tym 109 nieletnich. W Piaseczniku funkcjonuje Koło Gospodyń Wiejskich, jednak brak miejsca do spotkań, brak infrastruktury społecznej znacznie ogranicza działalność KGW. W Piaseczniku prowadzi działalność Warsztat Terapii Zajęciowej.

2. Komunikacja drogowa

Wieś usytuowana jest przy skrzyżowaniu dróg wojewódzkich w kierunku Choszczna, Pyrzyc, Suchania i drogi do Stargardu Szczecińskiego. Na terenie miejscowości funkcjonuje tylko komunikacja autobusowa

3. Rolnictwo i gospodarka

Piasecznik jest wsią popegeerowską. Dziś ziemia rolna uprawiana jest przez rolników indywidualnych. Źródłem utrzymania mieszkańców jest także praca w sferze produkcyjno – usługowej, handlowej. Obecnie w bazie ewidencji działalności gospodarczej zarejestrowanych jest tu 19 podmiotów gospodarczych. Ponadto źródłem utrzymania pozostają renty, emerytura i zasiłki dla bezrobotnych.

4. Infrastruktura techniczna

Piasecznik jest wsią zelektryfikowaną. Stan sieci określa się jako dobry. Zwodociągowaną pobierającą wodę z sieci wodociągowej w Piaseczniku, jest wsią skanalizowaną podłączoną do oczyszczalni ścieków w Choszcznie. Piasecznik nie posiada sieci gazowej. Do miejscowości podłączona jest telefonia stacjonarna jak i komórkowa.

5. Środowisko przyrodnicze

Piasecznik położony jest na Równinie Pyrzycko - Stargardzkiej w północno – zachodniej części gminy. Najbliższa okolica jest wyraźnie pofałdowana (średnia wysokość w strefie zabudowy 55 m n.p.m.), z licznymi oczkami i jeziorami (np. jez. Piasecznik Mały i Duży); po zachodniej stronie wsi znajduje się zwarty kompleks lasów iglastych. W samej wsi nasadzenia śródwiejskie - szpalery kasztanowców i klonów, nasadzenia przyzagrodowe.

IV. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI

Nazwa SWOT jest akronimem angielskich słów Strengths (mocne strony), Weaknesses (słabe strony), Opportunities (szanse w otoczeniu), Threats (zagrożenia w otoczeniu). Jest ona efektywną metodą identyfikacji słabych i silnych stron miejscowości oraz badania szans i zagrożeń, jakie stoją przed miejscowością. SWOT zawiera określenie czterech grup czynników:

V. PLANOWANE KIERUNKI ROZWOJU PIASECZNIKA DO ROKU 2017

Przeprowadzona analiza zasobów Piasecznika, ocena słabych i mocnych stron miejscowości a przede wszystkim sugestie mieszkańców pozwoliły na stworzenie zbioru inwestycji, działań i zadań, jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywnym na terenie wsi. Biorąc także pod uwagę inwestycyjną politykę Gminy, a także jej zasoby finansowe w okresie krótkoterminowym planowanymi do realizacji zadaniami są:

	Nazwa zadania	Okres realizacji	Szacunkowy koszt zadania/ w tys.
1	Budowa bezpiecznego miejsca aktywności ruchowej na terenie wsi	2010	60
2	Remont świetlicy wiejskiej – w ramach zadania „Odbudowa i przebudowa świetlic wiejskich w Gminie Choszczno	2010 -2011	144
3	Dofinansowanie budowy chodnika do zespołu budynków wielorodzinnych w Piaseczniku i Raduniu	2010	200
4	Budowa drogi gminnej Piasecznik – Kol. Piasecznik	2015 - 2016	500

Są to kwoty szacunkowe, bowiem dziś nie można podać dokładnego harmonogramu realizacji planowanych inwestycji. Koszty inwestycji mogą również ulec zmianie. Głównym źródłem sfinansowania inwestycji wskazanym przez mieszkańców będzie Oś 3 i 4 w ramach PROW, POiŚ a także Fundacja Wspomagania Wsi.

Wyżej wymienione zadania możliwe będą do realizacji głównie przy dużej aktywności mieszkańców umiejętnie kierowanych przez miejscowych liderów, przy odpowiednim zrozumieniu i współpracy ze strony władz samorządowych i lokalnych przedsiębiorców. Oczywiście warunkiem koniecznym jest zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tych zadań ze strony władz gminny, samorządów wyższego szczebla i instytucji dysponujących środkami unijnymi. Planowane inwestycje zaspokoją potrzeby społeczne i kulturalne mieszkańców Piasecznika a ponad to: podniosą standard życia i pracy na wsi, wpłyną na podniesienie atrakcyjności turystycznej miejscowości i rozwój tożsamości społeczności wiejskiej a także zachowanie dziedzictwa kulturowego gminy.

Zapisy zawarte w Planie Odnowy Miejscowości Piasecznika spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy tj. Strategią Rozwoju Gminy Choszczno, Planem Rozwoju Lokalnego Gminy i Wieloletnim Planem Inwestycyjnym Gminy. Są zgodne z zapisami Lokalnej Strategii Rozwoju Obszarów Wiejskich Pojezierza Myśliborskiego na lata 2009 – 2015., którą realizuje Gmina Choszczno w związku z przystąpieniem do „Stowarzyszenia Lider Pojezierza” i wpisuje się w cel ogólny Strategii „Poprawa jakości życia i wzmocnienie potencjału wsi na Pojezierzu Myśliborskim”, szczegółowy: „Nowe inicjatywy zwiększające kapitał społeczny budowie bezpiecznego miejsca aktywności ruchowej na terenie wsi obszarów wiejskich, przedsięwzięcie: „Życ bezpiecznie, aktywnie i zdrowo”.

UWAGI

Ze względu na zmieniającą się sytuację społeczno – gospodarczą na skutek zdarzeń wcześniej nieprzewidywalnych lub z innych ważnych powodów Plan Odnowy Miejscowości może zostać skorygowany o ile wniosek z uzasadnieniem złoży jeden z członków Rady Sołeckiej na ręce Przewodniczącego Rady Sołeckiej. Wniosek taki Przewodniczący Rady Sołeckiej poddaje procedurze uchwalania dokonywanego przez Zebranie Wiejskie i zatwierdzania przez Radę Miejską.